

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Gfv.VII.30.318/2019/7.

A tanács tagjai: . Farkas Attila a tanács elnöke
. Gáspár Mónika előadó bíró
. Csőke Andrea bíró

A felperes:

A felperes képviselője: Nagy és Kiss Ügyvédi Iroda

Az alperes:

Az alperes képviselője: Katona György Ügyvédi Iroda

A per tárgya: kezesi helytállás kölcsöntartozás visszafizetéséért

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.V.20.342/2018/7/I. ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék P.20.207/2017/34. ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 635.000 (hatszázharmincötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget, és az államnak - felhívásra - 3.500.000 (hárommillió-ötszázezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az **SC** Srl. (a továbbiakban: **M.** Srl.) társaság naperőmű projekt megvalósítására finanszírozókat keresett, 2014 januárjában így került kapcsolatba **F.P.** közvetítésével az alperes ügyvezetése alatt állt **SP** Kft.-vel (a továbbiakban: felperesi jogelőd). A társaságok között egyeztetéseik során felmerült a projekt közös megvalósítása keretében a finanszírozás biztosítékainak kérdése is, a 2014. május

20-21-i email-levélváltás az idetartozó javaslatokat tartalmazta.

- [2] 2014. július 4-én a felperesi jogelőd és a **M. Srl.** írásban kölcsönszerződést kötöttek 40.000 euró összegű kölcsön nyújtására. A szerződés szerint a kölcsönösszegeből 20.000 euró a szerződés aláírásával egyidejűleg volt folyósítandó, a fennmaradó 20.000 euró pedig a kölcsönvevő lehívása szerint. A szerződés tartalmazta a kölcsön visszafizetésének 2014. december 31-ében meghatározott határidejét, az ügyleti kamat 5,4%-ban kikötött mértékét, valamint a kölcsönvevő késedelmes teljesítésének esetére havi 4.000 euró összegű késedelmi kötbér kikötését. A kölcsönszerződés 1.3., 1.4. pontjai értelmében az alperes a **M. Srl.** ügyvezetőjeként egyben készfizető kezességet vállalt a kölcsönösszeg és járulékai, a kötbér megfizetésére.
- [3] A felperes jogelődje a 2014. május 6-i, majd a 2014. július 4-i átutalással egyenként 20.000 euró, mindösszesen 40.000 euró összeget megfizetett a **M. Srl.** társaságnak.
- [4] 2014 őszére a projekt közös megvalósítása megghiúsult, az adós, illetve az alperes a kölcsöntartozást sem a szerződésben kikötött határidőre, sem azt követően nem fizette vissza.
- [5] A felperes jogelődje 2016 márciusában kezdeményezte a kölcsönszerződés módosítását, a kölcsön járulékokkal emelt összegének 60.000 euró összegű, a visszafizetési határidő 2016. május 31-i meghatározásával. A szerződésmódosítás - habár a vonatkozó okiratot a **M. Srl.**, valamint kezesként az alperes aláírta - a felek között nem jött létre.
- [6] A 2016. április 1-jei engedményezési szerződés eredményeként a felperes vált a kölcsönszerződésből eredő követelések jogosultjává.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

- [7] A felperes keresetében 40.000 euró tőke, azután ügylet kamat, valamint 68.000 euró késedelmi kötbér megfizetésében kérte az alperes marasztalását.
- [8] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az első- és a másodfokú határozat

- [9] Az elsőfokú bíróság ítéletével a kereset szerint marasztalta az alperest 108.000 euró tőke, abból 40.000 euró után 2014. július 4-től kezdődően ügyleti kamat és a további járulékok megfizetésében; rendelkezett egyúttal a kölcsönszerződés 1.3. pontjában kikötött havi 4.000 euró késedelmi kötbér egyszeri, 68.000 euró összegre történt mérsékléséről.
- [10] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [11] A jogerős ítélet indokolásában a másodfokú bíróság elsőként rögzítette, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:417. § (2) bekezdése szerint érdemben kellett vizsgálni a perben az alperes érvénytelenségi kifogását. Megállapította, hogy az alperes a teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalt kölcsönszerződéssel szemben a rá háruló

bizonyítási kötelezettségnek a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: rPp.) 196. § (1) bekezdés e) pontja, 3. § (3) bekezdése, 164. § (1) bekezdése szerint nem tett eleget, nem támasztotta alá a szerződés színlelt jellegét, valamennyi ügyletkötő fél tudatos, az írásban rögzítettől eltérő szerződéses akaratát. Utalt a másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás eredményére, az alperes személyes meghallgatásán túl az elsőfokú bíróság által tanúként meghallgatott **P.A.L.** a **M. Srl.** vezető tisztségviselője, **N.A.**, a **M. Srl.** tulajdonosa, valamint a felperesi jogelőd tanácsadója, **F.P.** és ügyvezetője, **G.F.**-né tanúvallomására. Az alperes személyes meghallgatásával egyezően szólt a **M. Srl.** vezető tisztségviselőjének és tulajdonosának vallomása arról, hogy a felperes jogelődje a vizsgált 40.000 eurót a napenergia projekt két részre bontásának költségeként teljesítette, amelyre nézve visszafizetési kötelezettsége a **M. Srl.**-nek nem volt, a teljesített összeg ellentételezése tulajdonszerzés lett volna a **M. Srl.** társaságban. **F.P.** tanú ezzel szemben állította az átutalt 40.000 euró kölcsön jellegét, amelyet a **M. Srl.** a projekt értékesítéséhez kért. **G.F.**-né nem tett értékelhető tanúvallomást. Az ellentétes tartalmú tanúvallomást tevő személyek szembesítése nem volt eredményes. Hangsúlyozta a másodfokú bíróság, hogy a tanúk mindegyike érdekeltnek volt tekinthető a jogvita mikénti eldöntésében az adott szerződő félhez való kötődése miatt, ezért vallomásuk az rPp. 206. § (1) bekezdése szerint nem volt alkalmas a kölcsönszerződés tartalmának megdöntésére. Az ítéletábra álláspontja szerint nem igazolta a szerződés színleltségét az sem, hogy az első 20.000 euró átutalására a szerződéses kikötéssel szemben a megállapodás aláírását megelőzően került sor, e körülményből nem következett az okiratban foglalt többi nyilatkozat valótlanúsága. Nem volt alkalmas a színleltség alátámasztására a csatolt emailváltás sem, amelyből egyedül az tűnt ki, hogy a felek tárgyaltak a projektről, ahhoz kapcsolódó biztosítékként a **S. Kft.** részesedéséről. A levelezés nem tartalmazott utalást a 40.000 euró jogcímére, illetve arra sem, hogy azt a **M. Srl.**-nek nem kell visszafizetnie. Cáfolta ugyanakkor a jogügylet színleltségét a kölcsönszerződés 2016 márciusában kezdeményezett - a **M. Srl.** és az alperes részéről alá is írt - módosítása.

- [12] Nem volt megállapítható a perbeli szerződés jóerkölcsbe ütköző jellege sem, amelyet az alperes a szerződő feleket a megállapodás alapján terhelő kockázat kirívó aránytalansága miatt állított. Kiemelte a másodfokú bíróság, hogy a kölcsönszerződéssel mindkét fél kockázatot vállal: a felperes kockázatát az jelentette, ha az alperes nem fizeti vissza a kölcsönt; az alperes kockázata pedig az volt, hogy amennyiben nem teljesít határidőre, beállnak a késedelem szerződéses jogkövetkezményei. A kölcsönös, aránytalannak nem tekinthető kockázatvállalás miatt a vizsgált szerződés nem sértette az általánosan elfogadott erkölcsi normákat.
- [13] Rögzítette a másodfokú bíróság, hogy jogszabályba ütközés miatt sem

volt semmisnek tekinthető a perbeli kölcsönszerződés [Ptk. 6:95. §]. A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: rHpt.) 3. § (1)-(2) bekezdéseinek megsértése, az engedély vagy bejelentés nélkül végzett pénzügyi szolgáltatási tevékenység nem vezet a szerződés érvénytelenségéhez.

- [14] Egyetértett a másodfokú bíróság a kötbér 68.000 euró összegre történt - 60%-nak megfelelő - mérséklésével, amelynek további, nagyobb mértékű mérséklésére nem látott indokot [Ptk. 6:186. § (4) bekezdés, 6:132. §].

Felülvizsgálati kérelem, ellenkérelem

- [15] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésével elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság utasítását kérte új eljárásra és új határozat hozatalára. Indítványozta egyúttal a felülvizsgálati eljárás felfüggesztését a Budapesti Rendőr-főkapitányság VI. Kerületi Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya Gazdaságvédelmi Alosztálya előtt 01060/2542-39/2018. bü. számon folyamatban levő büntetőeljárás jogerős befejezéséig.
- [16] Arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet a Ptk. 6:92. § (2) bekezdésébe, 6:96. §-ába, 6:188. §-ába, valamint az rPp. 206. § (1) bekezdésébe ütköző módon jogszabálysértő.
- [17] Kifejtette, hogy az alperes perbeli előadása, valamint **N.A.** és **P.A.L.** koherens, ellentmondástól mentes tanúvallomásai alátámasztották, hogy a kölcsönszerződésben megjelölt összeget a felperesi jogelőd a romániai cégfinanszírozás átalakításának költségére, visszafizetés nélkül nyújtotta. A szerződésmódosítás aláírására amiatt került sor, mert a felperes felszámolással fenyegette a **M.** Srl. társaságot. Hangsúlyozta, hogy a jogügylet színlelt jellegéhez tisztázni kellett a szerződéskötés körülményeit, idetartozott az első 20.000 euró átutalása, amelyre a szerződésben írtakkal szemben a szerződés aláírását megelőzően került sor, továbbá a szerződő felek emailváltása a projektről, a felperesi jogelőd abban történő részesedésszerzéséről. Idesorolta a kölcsönszerződés egyszerű megszövegezését is, amelyből következtetni lehet arra, hogy a szerződő felek nem akartak nagyobb összegű kölcsönügyletet, a hivatkozott szerződésre könyveléstechnikai okból volt szükség. Elmaradt a perben annak értékelése, hogy a **M.** Srl. projektársaság volt, az állított kölcsön rövid határidőre történő visszafizetésére nem volt kellő forrása. Állította, hogy a tanúvallomások és iratok, a szerződéskötés bemutatott körülményei olyan zárt logikai láncolatot alkotnak, amely kizárja az alperes által előadottaktól eltérő történés lehetőségét, vagyis azt, hogy a szerződéskötéskor a felek valódi ügyleti akarata kölcsönszerződés megkötésére irányult. A másodfokú bíróság az rPp. 206. § (1) bekezdésében írt mérlegelési szabály megsértésével a bizonyítékokat nem a maguk összességében,

hanem egyenként önmagukban, a saját egyediségükben bírálta el.

- [18] Álláspontja szerint megalapozza egyebekben a jogügylet színleltségét az is, amennyiben az egyik fél egy szerződés megkötését ténylegesen akarja, viszont a másik felet megtéveszti azzal, hogy csak színleléshez kell hozzájárulnia. A megtévesztett fél a kontraktust színlelt ügyletként köti meg.
- [19] Fenntartotta, hogy megalapozta a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző jellegét a szerződő felek kirívóan aránytalan kockázata. A felperes jogelődjének ügyleti szándéka a projektbe történő belépése előkészítése volt, ennek előfeltételeként saját érdekkörében felmerült okból írta elő a projekt feldarabolását a **M.** Srl. részére, a projekt részekre bontásának költségét pedig magára vállalta a 40.000 euró összeggel. A projekt megvalósítása, finanszírozása és előfinanszírozása kockázati tőkebefektetésnek minősült, amelynek jellemzője, hogy a várt profit reményében a résztvevő szereplők saját pénzügyi eszközeiket kockáztatják. Adott ügyben az üzleti kockázatvállalás és a befektetéssel elért előnyyszerzés kirívó aránytalanságához vezet egyrészt, hogy a banki refinanszírozás megghiúsulása esetén a **M.** Srl. elszámolási kötelezettség és értékegyeztetés nélkül veszíti el a projektet, ugyanakkor terheli a **S.** Kft. által előfinanszírozott összeg visszafizetése; a **S.** Kft. érdekmúlásra alapított elállása esetén a **M.** Srl.-t anélkül terheli az előfinanszírozott összeg visszafizetése, hogy kiadásait levonásba helyezhetné. A **S.** Kft. az előfinanszírozott összegek visszafizetésének késedelmére ugyanakkor kirívóan magas, éves 120%-os késedelmi kötbért írt elő. A jóerkölcsbe ütköző jelleg feltárására tartozó körülményként utalt a hitelezői pozícióban levő fél helyzetére, hogy hajlandó-e lemondani a tőkében rejlő lehetőségekről a kölcsönszerződésben kikötött kamat mellett; továbbá a kölcsönvevő helyzetére, amely félnek nincs lehetősége és körülményeitől sem várható a szerződéses visszafizetési kötelezettség teljesítése. Állította, hogy adott ügyben a kölcsönszerződés teljesítése a kölcsönvevő megkárosítására irányult, vagy azt eredményező ügyletekből származó kötelezettség teljesítésének minősült. A sikerdíjas megbízási jogügyletekkel, a pilótajátékra épülő szerződésekkel kapcsolatban kialakult bírósági gyakorlatra utalással hangsúlyozta az ügyletek közös jellemző tényállási elemeként az irreálisan magas haszon és az érte vállalt kockázat alacsony jellegét. A perbeli esetben a **S.** Kft. nem vállalt tényleges kockázatot a projekt megvalósításának szakaszában, hiszen az általa finanszírozott projektátalakítási költségek abban az esetben is visszafizetésre kerültek, ha visszalép a beruházástól, amennyiben pedig az általa vállalt refinanszírozás megghiúsul, megszerzi a teljes projektet elszámolási kötelezettség nélkül. A **M.** Srl. projektársaságként a projekt megvalósítására jött létre, ebből következően nem rendelkezett más bevételi forrással, mint a megvalósuló projektből származó jövőbeli bevétel. E bevételnek a **S.** Kft. általi megszerzése a kölcsön visszafizetését ellehetetlenítette volna.

- [20] Hivatkozott a felperes jogelődjének csalárd szándékára is, mivel célja - a befektetésben való részvétel nélkül - az volt, hogy az alperestől kötbért szerezzen. A **S.** Kft. által kötött hasonló szerződésekkel összefüggésben megtett feljelentésekre figyelemmel állította, hogy a perbeli szerződés nem csupán a kockázatok egyenlőtlen allokálása miatt minősül nyilvánvalóan jóerkölcsebe ütközőnek, hanem amiatt is, mert bűncselekmény eredményeként, bűncselekmény elkövetése során kötötték meg.
- [21] A Ptk. 6:188. §-ára utalással fenntartotta, hogy a kölcsönszerződésben kikötött kötbér túlzott mértékű, annak mérséklése indokolt az érvénytelenség körében előadott körülmények alapján.
- [22] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban fenntartására irányult. Egyetértett a jogerős ítélet indokaival.

A Kúria döntése és annak jogi indokai

- [23] Elsőként azt rögzíti a Kúria, hogy a jelen eljárásban érdemben vizsgálható - az alábbiakban részletezett - jogszabálysértések mellett nem volt indokolt, ezért mellőzte a felülvizsgálati eljárás tárgyalásának felfüggesztését [rPp. 270. § (1) bekezdés, 152. § (1) bekezdés]. Az alperes a büntetőeljárás perjogi jelentőségét a felperes jogelődjének csalárd, az átadott pénzösszeg után kikötött kötbér megszerzésére irányuló szándékából vezette le, e körülményre azonban korábban védekezése alapjául, a jóerkölcsebe ütközés körében nem hivatkozott. A felülvizsgálati eljárásban - lényegéből és korlátaiból következően [rPp. 270. § (2) bekezdés, 275. § (1) bekezdés] - nem vizsgálható és nem állapítható meg a jogerős ítélet jogszabálysértő jellege olyan körben, amely az eljárás korábbi szakaszainak nem volt tárgya, amelynek vizsgálata korábban a felek kérelme nélkül nem merült fel. Az alperes által megjelölt büntetőeljárás, amely egyebekben a megjelölt ügyszámon nem is a perben vizsgált konkrét szerződéssel, hanem a **S.** Kft.-nek más személyekkel létrejött kölcsönügyletével összefüggésben indult, nem volt a jogvita eldöntését befolyásoló előkérdésként értékelhető.
- [24] A Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (2) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és azt az ott megjelölt okokból nem találta jogszabálysértőnek.
- [25] A 2014. július 4-i szerződést megkötő felek valódi üzleti akaratával összefüggésben a felülvizsgálati kérelem a bizonyítékok mérlegelésén keresztül, az rPp. 206. § (1) bekezdésére hivatkozással támadta a jogerős ítéletet, az rPp. hivatkozott szabályának megsértésén keresztül állította a Ptk. 6:92. § (2) bekezdésének megsértését.
- [26] A felülvizsgálati eljárásban azonban - a felülvizsgálati kérelem rendkívüli perorvoslat jellegéből következően - nincs helye a bizonyítékok ismételt egybevetésének és felülmérlegelésének (BH2013.119., BH2002.29.). A jogerős ítélet akkor tekinthető megalapozatlannak a tényállás megállapítása körében és bírálható felül jogszabálysértés miatt az rPp. 206. §-a alapján, ha a

tényállás iratellenes, a bizonyítékok mérlegelésének eredménye okszerűtlen. A bizonyítékok mérlegelése abban az esetben tekinthető okszerűtlennek, ha adott bizonyítékokból kizárt volt a másodfokú bíróság által elfogadott következtetés. Amennyiben a beszerzett bizonyítékok értékelése eredményeként lehetséges volt, nem volt kizárt adott tényállás megállapítása a logika szabályai szerint, az ítéleti tényállás nem bírálható felül, akkor sem, amennyiben a felülvizsgálati eljárásban eljáró bíróság a bizonyítékok egybevetésével más ténybeli következtetésre jutna. A felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hiba, nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés pedig akkor állapítható meg, amennyiben a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülbírált ítélettől eltérő következtetésre lehetne jutni (BH2013.119., BH2006.403).

[27] A felülvizsgálni kért ítéletnek a csatolt okiratok és a tanúvallomások értékelése körében nem volt a felülmérlegelés tilalmát áttörni engedő hibája: sem iratellenesség, sem logikai ellentmondás, sem pedig nyilvánvalóan okszerűtlen következtetés. Az ügyben eljáró bíróságok a szükséges körben lefolytatott bizonyítási eljárás eredményének egybevetésével, jogszabálysértés nélkül következtettek arra, hogy a 2014. július 4-i megállapodást megkötő felek ügyleti akarata a szerződés tárgyát, az adósnak juttatott 40.000 euró jogcímét és visszterhes jellegét illetően nem volt színlelt, megfelelt az írásbeli szerződésben rögzítetteknek. Az alperes a teljes bizonyító erejű magánokirat tartalmával, valamint a visszterhesség vélelmével szemben nem bizonyította a védekezése alapjául tett előadását, amely mindkét szerződő fél színlelt szerződéses akaratára, illetve a felperes jogelődjének az adós felé ilyenként feltüntetett ügyleti szándékára vonatkozott, a projekt megjelölt költségeire visszafizetési kötelezettség nélkül teljesített 40.000 euró szerződéstől eltérő rendeltetése miatt [Ptk. 6:61. §, rPp. 196. § (1) bekezdés e) pont, 164. § (1) bekezdés]. Eljárási szabálysértés nélkül állapította meg a másodfokú bíróság, hogy a hivatkozott elektronikus levélváltásnak nem volt a perben tisztázandó kérdésre, vagyis az adós részére átutalt 40.000 euró rendeltetésére, jogcímeire vonatkoztatható tartalma, a tanúvallomásoknak pedig – amelyek közül csak két vallomás igazodott az alperes előadásához – nem volt az írásbeli szerződés tartalmát megdőntő bizonyító erő tulajdonítható.

[28] Az előzőekből következően a perbeli szerződés fentiek szerint megállapított tartalma, a jogügylet kölcsön jellege volt irányadó az alperes érvénytelenségi kifogása alapjául megjelölt további körülmény, a jóerkölcsbe ütközésre alapított semmisségi ok megítélésekor. Egyetértett a Kúria a jogerős ítélet jogi álláspontjával, amely szerint megfelelt a kölcsönügylet jellegének – az adott szerződésfajtát definiáló szerződéses szolgáltatáshoz, ellenszolgáltatáshoz mérten [Ptk. 6:383. §] – a perbeli szerződés tartalmából adódó kockázatelosztás. Nem volt levezethető a perbeli kölcsönszerződés jóerkölcsbe ütköző jellege az alperes felülvizsgálati kérelmében felsorolt további kockázattelepítő

tényezőkből sem, amelyek természetüket tekintve - az üzleti kockázatvállalás és a befektetéssel elérhető előny összemérésével - kívül estek a felek között megállapíthatóan létrejött kölcsönügylet jogi keretein [Ptk. 6:383-387. §]; ténybeli alapjukat nézve pedig azon az alperes által nem bizonyított körülményen alapultak, hogy a felperes jogelődje nem hitelezőként - mint a kölcsönszerződés alanya -, hanem befektetőként került jogviszonyba az alperes ügyvezetése alatt állt adóssal: befektetési (részesedésszerzési) céllal, egyúttal banki refinanszírozás biztosítását vállalva befektetőként - a projekt általa kért részekre bontásának költségére, visszatérítési kötelezettség nélkül - biztosította az adósnak a vizsgált 40.000 euró juttatást.

- [29] A kötbér mérséklése körében - amelyet a jogerős ítéletben írtak szerint az ügyben eljáró bíróságok több mint 60%-os mértékben tartottak indokoltnak, ezt meghaladóan a kikötött kötbért nem tekintették eltúlzottnak - a felülvizsgálati kérelem csupán visszautalt az érvénytelenség körében kifejtettekre, anélkül hogy értékelhető előadást, az adott jogintézménynek [Ptk. 6:188. §] megfeleltethető és az ügyre vonatkoztatható ténybeli és jogi érvelést tartalmazott volna. A jogerős ítélet jogszabálysértő jellege ezért a köbér mérséklése tekintetében sem volt megállapítható.
- [30] A kifejtettek értelmében a Kúria a jogerős ítéletet az rPp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelem alapján az alperes az rPp. 270. § (1) bekezdése, 78. § (1) bekezdése szerint köteles megfizetni a felperes áfával növelt ügyvédi munkadíjból álló felülvizsgálati eljárási költségét, viselni köteles továbbá az illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket [az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 59. § (1) bekezdés, 74. § (3) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés]. A kifejtett ügyvédi tevékenységhez igazodó ügyvédi munkadíj összegét a Kúria a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (5) és (6) bekezdése, 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.
- [32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet az rPp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

Budapest, 2020. február 18.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró, Dr. Csőke Andrea s.k. bíró

A kiadmány hitel  l: